

อิทธิพลของระยะเวลาการบดยางต่อการพักความเค้นของยางธรรมชาติโดยใช้เครื่องทดสอบ

ความหนืดมูนนี่

Influence of Mastication Time on Stress Relaxation of Natural Rubber Using Mooney Viscometer

นุสรา บุญคง¹, วัสนา หมัดล่าเตะ¹, ณัฐกานต์ หมันนาเกลือ¹, ไรhana เจจะเตะ¹, วัชรินทร์ สายน้ำใส^{2*}

Nussara Boonkong¹, Wassna Madlateh¹, Nattakan Mannaklua¹, Raihana Cheteh¹,
Watcharin Sainumsai^{2*}

บทคัดย่อ

การศึกษาพฤติกรรมการพักความเค้นของยางธรรมชาติด้วยเครื่องทดสอบความหนืดมูนนี่ตามวิธีมาตรฐาน ASTM D 1646-99 โดยศึกษาผลของเวลาการบดยางต่อพฤติกรรมดังกล่าว ซึ่งแบ่งระยะเวลาการบดยางเป็น 0, 1, 3, 5, 10 และ 20 นาที พบร่วมกับเวลาการบดยางเพิ่มขึ้น ทำให้แรงปิดเริ่มต้นของการทดสอบการพักความเค้นมีค่าลดลง มีระยะเวลาในการคืนตัวสู่ สภาวะสมดุลสั้นลง แต่มีอัตราการพักความเค้นสูงขึ้น นั่นคือยางจะมีพฤติกรรมการตอบสนองต่อแรงกระทำเป็นแบบของเหลว หนึดมากขึ้น ซึ่งจะทำให้ลดระยะเวลาการเก็บยางระหว่างกระบวนการผลิตให้สั้นลงได้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์และนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรมยางต่อไปได้

คำสำคัญ: ยางธรรมชาติ, ระยะเวลาการบดยาง, การพักความเค้น, เครื่องทดสอบความหนืดมูนนี่

Abstract

Stress relaxation behavior of natural rubber was carried out by using Mooney viscometer following ASTM D 1646-99 standard test method. The effect of mastication time of natural rubber was studied. The mastication times of rubber were varied in the range of 0-20 minutes. It was found that the original torque of stress relaxation test and the recovery time to equilibrium state decreased with increasing the mastication time of natural rubber, whereas the rate of stress relaxation increased. A rapid rate of stress relaxation indicates a higher viscous component. The higher rate of stress relaxation, the shorter storage time of compounded rubber. The result of this research was applied to the rubber industry, especially on handling of compounded rubbers.

Keyword: Natural rubber, Mastication time, Stress relaxation, Mooney viscometer

¹นักศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

²อาจารย์ หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

*Corresponding author, E-mail: watcharin.sa@skru.ac.th

บทนำ

ยางธรรมชาติเป็นสารพอลิเมอร์ ที่มีน้ำหนักโมเลกุลสูงมาก การจัดเรียงตัวของโครงสร้างทางเคมีเป็นแบบ cis-1,4-polyisoprene (พรพรรณ, 2540) ยางธรรมชาติที่ยังไม่ผ่านกระบวนการวัลคาไนซ์ จัดเป็นวัสดุประเภทหยุ่นหนืด (viscoelastic material) มีสมบัติเป็นห้ำของเหลวหนืด (viscous) และของแข็งยึดหยุ่น (elastic) (Ngai et al., 2004; Ward and Hadley, 1993) นั่นคือ ยางสามารถยืดและแหลกลได้เมื่อได้รับแรงกด ซึ่งเป็นสมบัติของของเหลวหนืด เมื่อเอาแรงออกยางสามารถกลับคืนสู่รูปเดิมได้ ซึ่งเป็นสมบัติของแข็งยึดหยุ่น ดังนั้น เมื่อยางมีสมบัติทั้งของเหลวหนืดและของแข็งยึดหยุ่น ทำให้ยางบุบตัวหรือยืดเมื่อได้รับแรงกดหรือแรงตึง แต่เมื่อคลายแรงกระทำออก ยางจะคืนรูปกลับแต่ไม่เท่าเดิม ก่อนการใช้งานจึงจำเป็นต้องบดให้นิ่ม (masticate) เพื่อให้การบดผสมยางและสารเคมีทำได้ง่ายขึ้น

ยางมีความหนืดสูงจะทำให้การบดผสมเป็นไปได้ยากเนื่องจากสารเคมีจะเข้าผสมกับยางได้ยากและจะใช้พลังงานในการบดผสมสูง (บุญธรรม, 2539) ด้วยเหตุนี้ก่อนการใส่สารเคมีลงไปจึงต้องมีการลดความหนืดโดยการบดยางให้นิ่ม (mastication) ในบางกรณีอาจมีการเติมสารช่วยย่อยโมเลกุล (peptizer) เพื่อให้ยางนิ่มเร็วขึ้น โดยทั่วไปการบดยางจะทำในเครื่องบดซึ่งอาจใช้เครื่องบดผสมระบบปิด (internal mixer) หรือเครื่องบดผสมสองลูกกลิ้ง (two-roll mill) ซึ่งเป็นเครื่องบดผสมระบบเปิด (Dick, 2001; Hofmann, 1994) ขั้นตอนนี้ยางจะถูกทำให้นิ่มโดยโมเลกุลของยางถูกทำให้แยกขาดด้วยแรงเฉือนจากเครื่องบดผสม

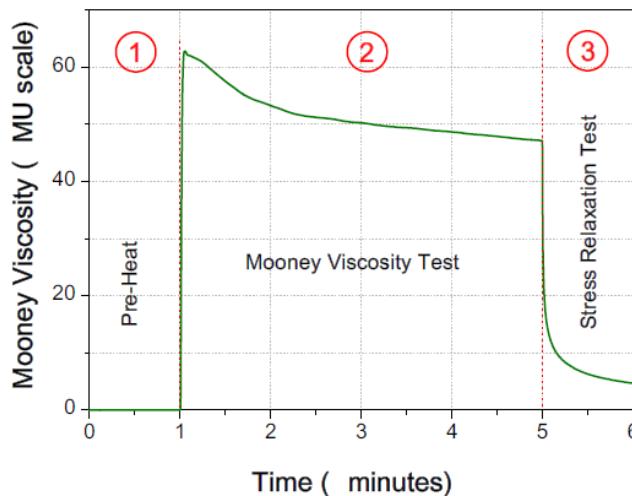
เครื่องทดสอบความหนืดมูนน์ (Mooney viscometer) เป็นเครื่องมือสำหรับทดสอบความหนืดมูนน์ ลักษณะการวัลคาไนซ์และการพักความเค้นของยางดิบและยางคอมพารวน์ ซึ่งในงานวิจัยนี้ใช้เครื่องทดสอบความหนืดมูนน์รุ่น MV-3000-VS ผลิตและจัดจำหน่ายโดยบริษัท GOTECH Testing Machines Inc. ซึ่งการพักความเค้นเป็นพฤติกรรมของวัสดุประเภทหยุ่น หนึ่ดที่ตอบสนองต่อแรงกระทำ ซึ่งจะประกอบด้วยการตอบสนองแบบของแข็งที่ยึดหยุ่น (elastic response) และการตอบสนองแบบของเหลวหนืด (viscous response) (Dick, 2001; Ngai et al., 2014) อัตราการพักความเค้นสามารถบ่งชี้ได้ว่าสุดทนนั้นๆ มีการตอบสนองแบบของแข็งที่ยึดหยุ่น หรือการตอบสนองแบบของเหลวหนืด ซึ่งวัสดุที่อัตราการพักความเค้นต่ำกว่า จะมีการตอบสนองแบบของแข็งที่ยึดหยุ่นสูงกว่า ส่วนวัสดุที่มีอัตราการพักความเค้นสูงมีการตอบสนองแบบของเหลวหนืด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาพฤติกรรมการพักความเค้นของยางธรรมชาติที่บดด้วยเครื่องบดผสมสองลูกกลิ้งเป็นเวลา 0, 1, 3, 5, 10 และ 20 นาที โดยใช้เครื่องทดสอบความหนืดมูนน์ รุ่น MV-3000-VS

วิธีดำเนินการวิจัย

ยางธรรมชาติที่ใช้ในงานวิจัยนี้ เป็นยางแท่งเกรด 5 แอล (STR 5L) ผลิตโดยบริษัททวารให้รับเบอร์ จำกัด จังหวัดสงขลา โดยนำยางแท่งเกรด 5 แอลมาบดด้วยเครื่องบดผสมยางแบบสองลูกกลิ้งขนาด 10x20 นิ้ว ซึ่งมี Friction ratio เท่ากับ 1:1.2 ผลิตโดยบริษัทชัยเจริญอิเนียริ่ง โดยแบรนด์เวลาการบดยางเป็น 0, 1, 3, 5, 10 และ 20 นาทีหลังจากนั้นนำยางตัวอย่างมาทดสอบการพักความเค้นด้วยเครื่องทดสอบความหนืดมูนน์ รุ่น MV-3000-VS (GOTECH Testing Machines Inc.) ที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส โดยใช้โรเตอร์ขนาดใหญ่ ตามวิธีการทดสอบมาตรฐาน ASTM D 1646-99 ซึ่งในการทดสอบจะมี 3 ขั้นตอนแสดงดังภาพ 1 โดยขั้นตอนที่ 1 จะเป็นการอุ่นยางตัวอย่างเป็นเวลา 1 นาที ในขั้นตอนที่ 2 โรเตอร์จะหมุนด้วยความเร็ว 2 รอบต่อนาทีและบันทึกค่าแรงบิดเป็นค่าความหนืดมูนน์ของยางตัวอย่างที่เวลา 4 นาที และในขั้นตอนที่ 3 เป็นการวัดการพักความเค้นของยางหลังจากโรเตอร์หยุดหมุน โดยจะบันทึกค่าแรงบิดเป็นเวลา 1 นาที

ภาพ 1 ค่าแรงบิดในการทดสอบความหนืดมูนนีและการทดสอบการพักความเห็น

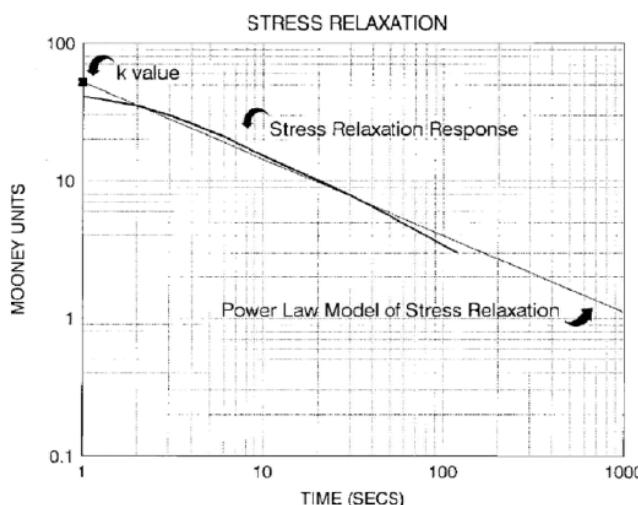
จากนั้นนำข้อมูลแรงบิด (Mooney viscosity value) มาวิเคราะห์หาอัตราการพักความเห็น (rate of stress relaxation) จากความสัมพันธ์ของแรงบิด (Mooney units) กับเวลา (วินาที) แสดงดังภาพ 2 ซึ่งสามารถคำนวณค่าคงที่และอัตราการพักความเห็นได้จากสมการยกกำลังแบบลดคล้อยดังสมการ (1) ทดสอบ 5 ขั้นทดสอบ รายงานผลด้วยค่าเฉลี่ย

$$M = k(t)^a \quad (1)$$

โดยที่ M หมายถึง ค่าแรงบิดในหน่วย Mooney units

k หมายถึง ค่าคงที่ เป็นแรงบิดในหน่วย Mooney units ที่เวลา 1 วินาทีหลังจากเรตอร์หยุดหมุน

a หมายถึง อัตราการพักความเห็น (s^{-1})

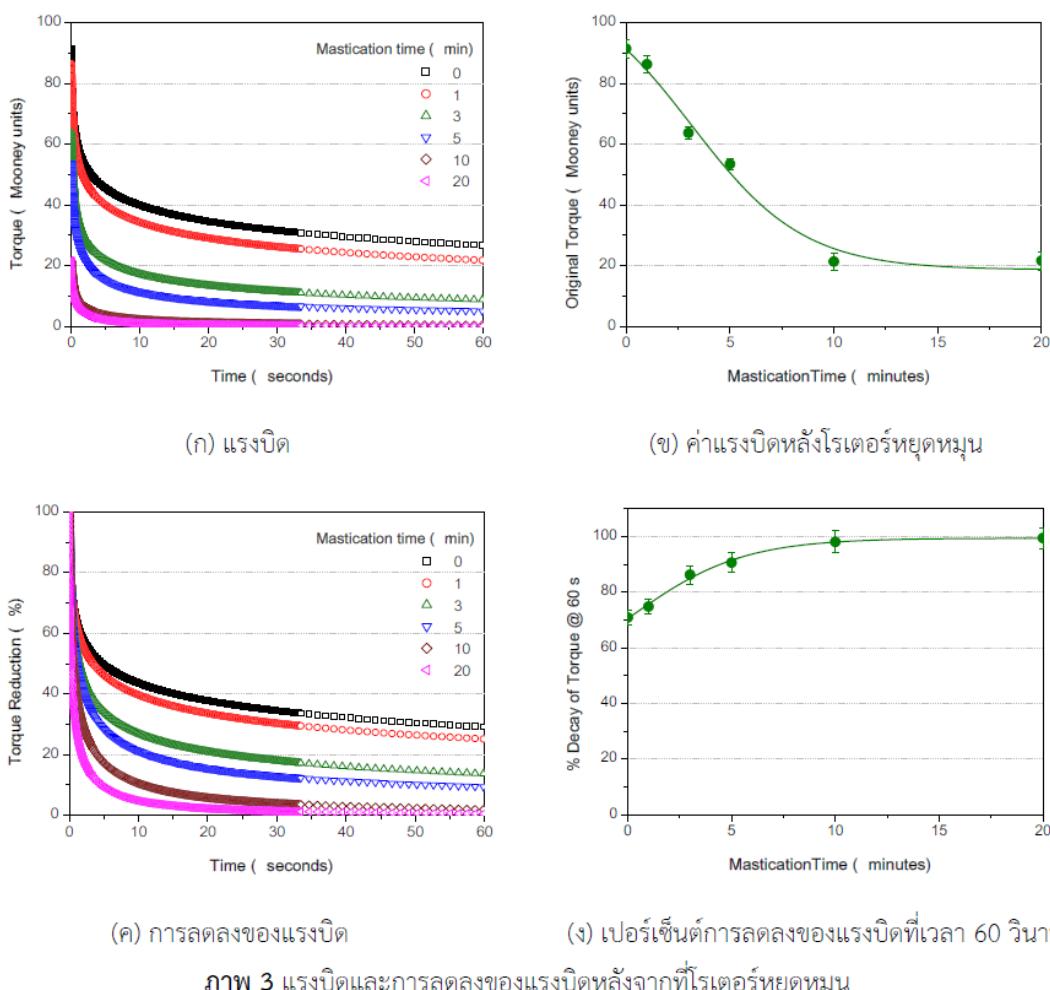

ภาพ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างค่าแรงบิด (Mooney units) กับเวลา (วินาที) (ASTM D 1646, 1999)

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

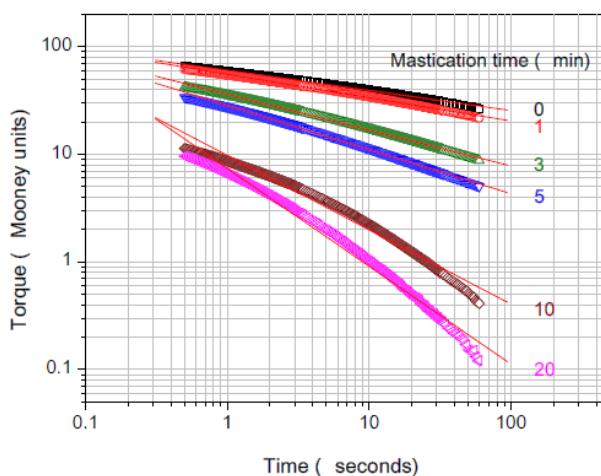
ความสัมพันธ์ระหว่างแรงบิดเหล็งเรตอร์หยุดหมุนกับเวลาของยางธรรมชาติที่เบดด้วยเครื่องผสมสอยลูกกลิ้งเป็นเวลา 0, 1, 3, 5, 10 และ 20 นาที แสดงดังภาพ 3(ก) พบว่าในช่วงแรกที่เรตอร์หยุดหมุน ค่าแรงบิดจะลดลงอย่างรวดเร็ว หลังจาก

นั้นค่าแรงบิดจะค่อยๆ ลดลงเรื่อยๆ ตามระยะเวลา ซึ่งยางที่ไม่ได้ผ่านการบดมีค่าแรงบิดเริ่มต้นสูงที่สุด ส่วนยางที่ผ่านการบดมีค่าแรงบิดเริ่มต้นต่ำลงอย่างมากตามเวลาบดยาวในช่วง 10 นาทีแรก หลังจากนั้นแรงบิดเริ่มต้นเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยดังภาพ 3(ข) ทั้งนี้เนื่องมาจากยางธรรมชาติซึ่งมีน้ำหนักไม่เกลี่ยสูง (พรพรรณ, 2540) ต้องใช้แรงขับสูงตามไปด้วยเพื่อหมุนโรเตอร์ให้มีความเร็ว 2 รอบต่อนาที แต่เมื่อบดยางด้วยเครื่องผสมสองลูกกลิ้ง ยางจะถูกกระทำด้วยแรงเฉือนจากความเร็วรอบที่ต่างกันของลูกกลิ้งหน้าและหลัง ทำให้มีเกลี่ยสูง เกิดการฉีกขาด ทำให้น้ำหนักไม่เกลี่ยของยางลดลงตามระยะเวลาบดยาว (บุญธรรม, 2539; Gent, 2014) ส่งผลให้ค่าแรงบิดลดลงไปด้วย

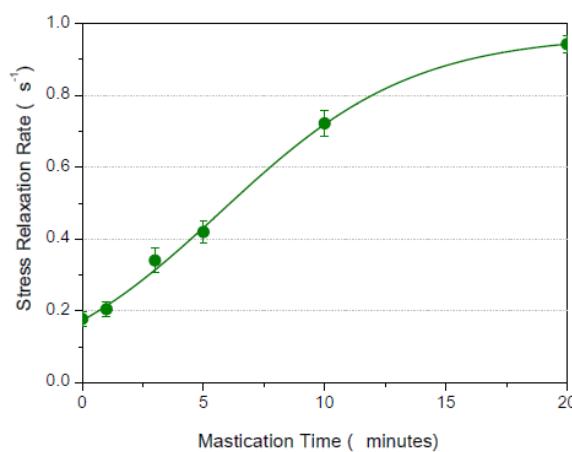
ภาพ 3 แรงบิดและการลดลงของแรงบิดหลังจากที่โรเตอร์หยุดหมุน

การลดลงของค่าแรงบิดหลังจากโรเตอร์หยุดหมุนของยางธรรมชาติที่ไม่ผ่านการบด พบร่วมลดลงน้อยกว่ายางที่ผ่านการบดแล้ว ดังภาพ 3(ค) ซึ่งยางที่บดนานขึ้นมีการลดลงของแรงบิดมากกว่าตามระยะเวลาการบดยาว จากภาพ 3(ง) จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่ายางธรรมชาติที่บด 10-20 นาที มีค่าแรงบิดลดลงจนแทบจะไม่มีแรงบิดเหลืออยู่เลยหลังจากโรเตอร์หยุดหมุนเพียง 1 นาที นั่นแสดงว่ายางที่ผ่านการบดเป็นเวลานานๆ สามารถจะคืนตัวกลับสู่ภาวะสมดุลได้เร็วกว่ายางที่บดในเวลาสั้น

ภาพ 4 แรงบิดกับเวลาของยางธรรมชาติที่บดด้วยเครื่องบดผสมสองคุกกลึงเป็นเวลา 0-20 นาที

อัตราการพักความเค้นของยางสามารถวัดได้จากการทดสอบสัมพันธ์ของแรงบิดกับเวลา โดยใช้สมการยกกำลังแบบคณิตอย่างภาพ 4 โดยอัตราการพักความเค้นพิจารณาได้จากความชันของความสัมพันธ์ระหว่างแรงบิดกับเวลา ซึ่งอัตราการพักความเค้นของยางที่มีค่าน้อยจะบ่งชี้ว่ายางหัวอย่างนั้นมีพฤติกรรมแบบของแข็งที่ยืดหยุ่น (elastic) สูง (Treloar, 2005; Gent, 2014) ในทางกลับกันยางตัวอย่างที่มีอัตราการพักความเค้นสูงจะแสดงพฤติกรรมแบบของเหลวหนืด (viscous) สูง จากภาพ 5 พบว่ายางธรรมชาติที่ไม่ผ่านการบดมีอัตราการพักความเค้นต่ำที่สุด คือ 0.1771 หน่วยต่อวินาที เมื่อเวลาการบดยางเพิ่มขึ้นมีผลทำให้อัตราการพักความเค้นสูงขึ้นตามไปด้วย แสดงว่ายางธรรมชาติที่ไม่ผ่านการบดมีความยืดหยุ่นสูง การบดยางทำให้ความยืดหยุ่นของยางลดลง ซึ่งทำให้การบดผสมสารเคมีเข้าไปในยางทำได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้อาจส่งผลต่อระยะเวลาการเก็บยาง ตลอดจนกระบวนการแปรรูปในขั้นตอนอื่นๆ ต่อไปได้

ภาพ 5 อัตราการพักความเค้นของยางธรรมชาติที่ระยะเวลาบดยางต่างๆ

ตาราง 1 พารามิเตอร์ของสมการยกกำลังแบบถดถอยและเวลาการพักความคื้นของยางธรรมชาติที่ระยะเวลาระดับต่าง ๆ

ระยะเวลาระดับยาง (นาที)	พารามิเตอร์ของสมการยกกำลังแบบถดถอย			เวลาการพักความคื้น (นาที)	
	k	a	r^*	t_{50}^{**}	t_{90}^{**}
0	59.135	-0.1771	0.9977	0.83	7358.33
1	54.157	-0.2044	0.9972	0.49	1300.00
3	34.588	-0.3403	0.9992	0.13	14.47
5	26.723	-0.4193	0.9993	0.09	4.04
10	10.602	-0.7221	0.9948	0.04	0.40
20	8.079	-0.9429	0.9968	0.03	0.19

* r : correlation coefficient / ** t_X : เวลาที่แบ่งปีกคลอง $X\%$

อัตราการพักความคื้นของยางที่สูงขึ้นตามระยะเวลาระดับยาง (ภาพ 5) ยังสามารถบ่งชี้ถึงระยะเวลาระดับยางเพื่อให้ยางคืนตัวสู่ภาวะสมดุลได้ด้วย ก้าวคือยางที่มีอัตราการพักความคื้นต่าจะต้องเก็บยางเป็นระยะเวลานาน ส่วนยางที่มีอัตราการพักความคื้นสูงจะคืนตัวสู่ภาวะสมดุลได้เร็ว จากพารามิเตอร์ของสมการยกกำลังแบบถดถอยในตาราง 1 สามารถนำมาคำนวณเวลาที่ยางจะคืนกลับสู่ภาวะสมดุลได้ ซึ่งพบว่ายางติบที่ไม่ผ่านการบดต้องใช้เวลานานกว่า 5 วันในการลดความคื้นในยางลง 90 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่ยางชีงบดนาน 1 นาที จะใช้เวลาตั้งกล่าวนานเกือบ 22 ชั่วโมง แต่ยางธรรมชาติที่บดนาน 3, 5, 10 และ 20 นาที จะใช้เวลาในการลดความคื้นในยางลง 90 เปอร์เซ็นต์เพียง 14.47, 4.04, 0.40 และ 0.19 นาที ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

เวลาในการบดยางธรรมชาติด้วยเครื่องบดผสมสองลูกกลิ้งมีผลต่อพฤติกรรมการพักความคื้นของยาง เมื่อเวลาบดยางนานขึ้นทำให้อัตราการพักความคื้นสูงขึ้น ยางจะคืนตัวสู่ภาวะสมดุลได้เร็วขึ้น และใช้เวลาในการเก็บยางน้อยลง

ข้อเสนอแนะและการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

งานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์อย่างมากในอุตสาหกรรมยาง โดยเฉพาะอย่างในกระบวนการผลิตพลิตภัณฑ์ยาง สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อคำนวณเวลาการเก็บยาง การหดตัวกลับ และการเปลี่ยนแปลงขนาดและความหนาของแผ่นยางได้ ซึ่งงานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเพียงเบื้องต้น ยังคงต้องมีการศึกษาต่อไปเกี่ยวกับพฤติกรรมการพักความคื้นของยางสังเคราะห์ตลอดจนพฤติกรรมการพักความคื้นของยางคอมโพสิตด้วย

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่อนุเคราะห์วัสดุและสารเคมี รวมทั้งเครื่องมือ เครื่องจักร และเครื่องทดสอบ และขอขอบคุณคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่สนับสนุนงบประมาณในการนำเสนองานวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- บุญธรรม นิธิอุทัย. (2539). กระบวนการแปรรูปยาง. ภาควิชาเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปัจจานี.
- พรพรรณ นิธิอุทัย. (2540). ยาง: เทคนิคการออกสูตร. ปัจจานี: ภาควิชาเทคโนโลยียางและพอลิเมอร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ASTM D 1646. (1999). “Standard Test Methods for Rubber - Viscosity, Stress Relaxation, and Pre-Vulcanization Characteristics (Mooney Viscometer).” Annual Book of ASTM Standards, Vol 09.01. New York, USA.
- Dick, J. S. (2001). “Compound Processing Characteristics and Testing.” In Dick, J. S. (Ed.) **Rubber Technology: Compounding and Testing Performance**. Ohio: Hanser Publishers, 17-45.
- Gent, A. N. (2014). “Rubber Elasticity: Basic Concepts and Behavior.” In J. E. Mark, B. Erman, and C. M. Roland. (Eds.). **The Science and Technology of Rubber**. 4th Ed. MA, USA: Elsevier Inc., 1-26.
- Hofmann, W. (1994). **Rubber Technology Handbook**. Ohio: Hanser Publishers.
- Ngai, K. L. Capaccioli, S. and Plazek, D. J. (2014). “The Viscoelastic Behavior of Rubber and Dynamics of Blends.” In J. E. Mark, B. Erman, and C. M. Roland. (Eds.). **The Science and Technology of Rubber**. 4th Ed. MA, USA: Elsevier Inc., 1-26.
- Treloar, L.R.G. (2005). **The Physics of Rubber Elasticity**. 3rd Ed. Oxford: Oxford University Press.
- Ward, I. M., and Hadley, D. W. (1993). **An Introduction to the Mechanical Properties of Solid Polymers**. West Essex, U.K: John Wiley & Sons Ltd.